

د قرآن نور

دیارلسم جز - درس 130 : سورہ الرّعد - ایات 30-43

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کڈا لک	أَرْسَلْنَاكَ	فِي أُمّةٍ	قَدْ	خَلْتُ	مِنْ قَبْلِهَا
دغه شان	أولیو لے موں برته	په دے امت کبن	تیر شوی دی	د دے نه مخکبین	قب ل
أُمُّ	لَتَّتَلُو	عَلَيْهِمْ	الَّذِي	أَوْحَيْنَا	إِلَيْكَ
أُم م	ت ل و			و ح ي	
دیر امتو نه	ح که چه ته تلاوت او کرے	په هغوئ باند	ه گه چه	و ح کری وہ موں بر	طرفتہ ستا
وَهْمٌ	يَكْفُرُونَ	بِالرَّحْمَنِ	قُلْ	رَبِّي	إِلَهٌ
ک فر	ر ح م	رَبْ	قَوْل	رَبِّي	أَلَهٌ
او هغوئ	هغوئ کفر کوی	د رحمن	عَلَيْهِ	او وا یه!	خوک الله (برحق)
إِلَّا	هُوَ	هُوَ	تَوَكَّلْتُ	وَالْيَهِ	مَتَابِ (۳۰)
			وَكْل		ت و ب
مگر	هم هغه	په هغه باند	توكل کرے دے ما	او هغه طرفته	وا پسی دھ خما
وَلَوْ	أَنَّ	فُرَانًا	سُيّرْتُ	بِهِ	قُطْعَتْ
قراء	ق ر آ	س ي ر	س ي ر	ج ب ل	أَوْ
او که چرے	يقييناً (وے) يو قران	چه روانو لے شوے	د دے په ذريعه	غرونه	ش ليدلے
بِهِ	أَلَّا	ك ل م	ك ل م	بَل	الْجَبَالُ
أرض	أَرْضُ	أَوْ	ك ل م	م و ت	الْمُؤْتَمِ
أمر	ج ع	أَفَلَمْ	يَبِّسِ	آمَنُوا	لَوْ
معاملہ دھ	تولہ	جَمِيعًا	يَأْسِ	أَنَّ	لَوْ
يَشَاءُ	الله	أَفَلَمْ	يَأْسِ	آمَنُوا	لَوْ
ش ي ا	أَلَهٌ	جَمِيعًا	يَأْسِ	أَنَّ	لَوْ
غوبنسلے	الله تعالی	البته هغه به هدایت ورکرے وو	ما یوسہ شول	ه گه چا چه	او همیشہ به وی

د قرآن نور

دیارلسم جز - درس 130 : سورہ الرّعد - ایات 30-43

صَنَعُوا		بِمَا		تُصِيبُهُمْ		كَفَرُوا		الَّذِينَ	
ص ن ع		ص و ب		ك ف ر				ز ي ل	
هغوي اوکرل		په وجہ د هغے چه		رسیری به هغوي ته		کفر کرے دے		هغه خلق چاچه	
وَعْدٌ	يَأْتِي	حَتَّىٰ	مِنْ دَارِهِمْ	قَرِيبًا		تَحْلُّ		أَوْ	قَارِعَةٌ
و ع د	أَتِي		دور	قرب		ح ل ل		ق ر ع	
و ع ده	را شی	د هغوي کور ته	ترديے چه	ن ب دے	هغه رابنکته کيری	يابه	خه آفت	يابه	الله
الْمِيعَادُ ﴿٣١﴾		لَا يُخْلِفُ		اللَّهُ		إِنَّ		الله	
و ع د		خ ل ف		أَلْه				أَلْه	
لہ وعدے نہ -		نہ هغه خلاف کوی		الله تعالی		بے شکه		د الله تعالی	

فَآمَلَيْتُ		مِنْ قَبْلِكَ		بِرْسُلٍ		اسْتَهْزِئَ		وَلَقَدِ	
م ل و		ق ب ل		ر س ل		ه ز ا			
نو مهلت و رکرو ما		د دے نہ مخکبن		په رسولانو پورے		مذاق شوے دے		او البتہ بے شکه	
عِقَابٍ ﴿٣٢﴾	گان	فَكَيْفَ	أَخْذُتُهُمْ	ثُمَّ	كَفُرُوا			لِلَّذِينَ	
ع ق ب	ک و ن		ا خ د		ك ف ر				
سزا خما -	و ه	نو خنگه	او نیول ما هغوي	بیا	کفر کرے و و	هغوي له چاچه			

كَسَبَتْ		بِمَا		نَفْسٍ		عَلَىٰ		قَائِمٌ		هُوَ	أَفَمْنَ
ك س ب				ن ف س				ق و م			
هغه کتلی دی		سره د هغے چه		په نفس باندی		ه ر		قائیم دے / نگران دے		هغه	پس آیا کوم (الله)
أَمْ		سَمُوْهْمَ		قُلْ		شُرَكَاءٌ		لِلَّهِ		وَجَعَلُوا	
		س و م		ق و ل		ش ر ك		أَلْه		ج ع ل	
يا		واخلئ نومونه د هغوي		او وايه!		شريکان		د الله دپاره		او جو رکری دی هغوي	
ب ظاہر	أَم	فِي الْأَرْضِ	لَا يَعْلَمُ		بِمَا					تَنْبَئُونَهُ	
		ارض	ع ل م							ن ب ا	
تساو خبر و رکوئ هغوي له	په زمکه کبن	يا	نه هغه علم لري	د هغه خه چه							

د قرآن نور

دیارلسم جز - درس 130 : سورہ الرّعد - ایات 30-43

مُكْرُهُمْ	كَفَرُوا	لِلّذِينَ	رُزْيَنَ	بَلْ	مِنَ الْقَوْلِ
م ک ر	ک ف ر		زی ن		ق و ل
مکر / فریب د هغوي	مکر / فریب د هغوي	د هغوي دپاره چا چه	کفر کرے وو	بنائسته کرے شو	د خبری نه بلکه
لَهُ	فَمَا	اللَّهُ	يُصْلِلٌ	وَمَنْ	وَصَدُّوا
		أَلَه	ض ل ل		ص د د
د هغه دپاره	نو نشته	الله تعالی	گمراہ کری	او خوک چه	او هغوي منع شول
﴿٣٣﴾ مِنْ هَادِ					
هدی					
خوک هدایت و رکولو والا -					

أَشَقُّ	الْآخِرَةِ	وَلَعْدَابُ	الدُّنْيَا	فِي الْحَيَاةِ	عَذَابُ	لَهُمْ
ش ق ق	آخر	ع ذب	دن و	ح ي ي	ع ذب	
د هغوي دپاره	د آخرت	او البته عذاب	د دینا	په ژوند کبن	عذاب دے	زیات سخت دے
﴿٣٤﴾ مِنْ وَاقِ			مِنَ اللَّهِ		لَهُمْ	
أَلَه			وَمَا			
خوک بچ کولو والا -			د الله نه		د هغوي دپاره	
او نشته دے			او نشته دے			

مِنْ تَحْتِهَا	تَجْرِي	الْمُتَّقُونَ	وُعِدَ	الَّتِي	الْجَنَّةِ	مَثَلُ	
ت ح ت	ج ری	وق ی	وع د		ج ن ن		
د هغه د لاندِ	بهیری به	د متقینو سره	وعده شوی ده	د کوم چه	د هغه جنت	مثال	
الَّذِينَ	عُقْبَى	تُلْكَ	وَظِلْلَهَا	دائم	أُكْلُهَا	الْأَنْهَارُ	
	ع ق ب		ظل ل	دوم	أك ل	ن هر	
د هغه خلقو چا چه	د هغه دھ	دا	او د هغه سورے هم	همیشه دی	میوے د هغ	نہرونه	
﴿٣٥﴾ النَّارُ		الْكَافِرِينَ		وَعْقَبَى		أَتَّقَوا	
نور	ک ف ر		ع ق ب			وق ی	
اور دے	د کافرانو		او انجام		تقوی اختیار کرہ		

د قرآن نور

دیارلسم جز - درس 130 : سورہ الرّعد - ایات 30-43

أَنْزَلَ	بِمَا	يَقْرُحُونَ	الْكِتَابَ	آتَيْنَاهُمْ	وَالَّذِينَ
نَزَلَ		فَرَحٌ	كَتَبَ	أَتَ يَ	
هَغْوَى خَوْشَحَالِيَّى	پَهْنَخْ بَانِدْ	نَازِلَ كَرْهَ شَوَّ	كَتَبَ	وَرَكَرَهَ دَهْ مُونِبْ هَغْوَى لَهْ	أَوْ هَغْهَ خَلْقَ
إِنَّمَا	قُلْ	بَعْضَهُ	يُنَكِّرُ	مَنْ	وَمِنَ الْأَحْرَاجِ
قَوْلَ		بَعْضٌ	نَكْرَ		حَذْبَ
اوَايِه!	دَدَهْ دَخْنُونَهْ (حَكْمُونَوْ)	دَدَهْ دَخْنُونَهْ (حَكْمُونَوْ)	اَنْكَارَ كَوَى	هَغْهَ چَهَ	طَرْفَتَهْ سَتَّا
ش رَكَ		أَلْهَ	عَبْدَ	أَنْ	أَمْرُ
حَكْمَ رَاكِهَ شَوَّهَ دَهْ مَالَهَ	اَوْنَهَ دَالَّهَ تَعَالَى	دَالَّهَ عَبَادَتَ اوْكَرَمَ	چَهَ حَكَمَ رَاكِهَ شَوَّهَ دَهْ مَالَهَ		أَمِرْتُ
مَآبْ (٣٦)		وَإِلَيْهِ	أَدْعُو	إِلَيْهِ	بِهِ
أَوْبَ			دَعْوَ		
وَاسِيَ دَهْ خَمَا -	او طَرْفَتَهْ دَهْ هَغَهَ	حَكَمَ رَاغَوَارِمَ	طَرْفَتَهْ دَهْ هَغَهَ	سَرَهَ دَهْ هَغَهَ	

اتَّبَعْتَ	وَلَئِنْ	عَرَبِيًّا	حُكْمًا	أَنْزَلْنَاهُ	وَكَذَلِكَ
تَبْعَ		عَرَبَ	حُكْمَ	نَزَلَ	
اتَّبَعَ اُوكَرَهَ تَا	او الْبَتَهَ كَهَ چَرَهَ	پَهْ عَرَبَ كَبِنَ	حُكْمَ	نَازِلَ كَرُو مُونِبَ دَا	او دَغَهَ شَانَ
لَكَ	مَا	مِنَ الْعِلْمَ	جَاءَكَ	بَعْدَ مَا	أَهْوَاءَهُمْ
		عَلَمَ	جَيْأَ		هَوَيَ
سَتَادِپَارَهَ	نَشَتَهَ	دَعْلَمَ نَهَ	رَاغَهَ سَتَادِ طَرْفَتَهَ	پَسَ دَدَهَ نَهَ چَهَ	دَهْ غَوَى دَخَواهَشَاتَوَ
وَاقِ (٣٧)		وَلَا	مِنْ وَلِيٍّ	مِنَ اللَّهِ	
وَقِيَ			وَلِيَ	أَلْهَ	
خَوَكَ بَجَ كَوَلُو وَالَا	اَوْنَهَ		خَوَكَ دُوَسَتَ	دَالَّهَ دَ طَرْفَتَهَ	

لَهُمْ	وَجَعَلْنَا	مِنْ قَبْلِكَ	رُسُلًا	أَرْسَلْنَا	وَلَقَدْ
	جَعَلَ	قَبْلَ	رُسُلَ	رُسُلَ	
او لَيْلَ مُونِبَ دَهْ غَوَى دَيَّارَهَ	او جَوَرَ كَرِلَ مُونِبَ دَهْ غَوَى دَيَّارَهَ	سَتَانَهَ مَخْكِبَنَ	حَنَهَ رَسُولَانَ	او الْبَتَهَ بَهَ شَكَهَ	

د قرآن نور

دیارلسم جز - درس 130 : سورہ الرّعد - ایات 30-43

إِلَّا	يَايَةٌ	يَأْتِي	أَنْ	لِرَسُولٍ	كَانَ	وَمَا	وَذْرَيَّةٌ	أَرْوَاجًا
	ای ی	أت ی		رس ل	ک ون		ذرر	زوج
مگر	خه نښه	هغه راولوی	چه	د یورسول دپاره	وہ (ممکنه)	او نه	او اولاد	بنئے
﴿٣٨﴾ کِتَابُ			لِكُلِّ أَجَلٍ					
ک ت ب		أَجَلٌ	ك ل ل		أَلْهٰ	اذن		
یو کتاب دے		د هری مدعے دپاره			د اللّه د اذن سره			

وَعِنْدَهُ	وَيُثِبِّتُ	يَشَاءُ	مَا	اللّهُ	يَمْحُو
ع ن د	ث ب ت	ش ي أ		أَلْهٰ	ح و م
او هم د هغه سره دے	او هغه ثابت ساقی	هغه غواپی	خه چه	الله تعالیٰ	خرھی / لری کوی
﴿٣٩﴾ أُمُّ الْكِتَابِ					
ک ت ب	ا م ۱				
اصل کتاب -					

أَوْ	نَعِدُهُمْ	الَّذِي	بعضَ	نُرِينَكَ	وَإِنْ مَا
	وع د		ب ع ض	رأ ي	
او که چرے	مونبر او بنايو تا ته	بعضی / خنے	هغه خه چه	کوؤ د هغوي سره	يا
﴿٤٠﴾ الْحِسَابُ					
وَعَلَيْنَا	الْبَلَاغُ	عَلَيْكَ	فَإِنَّمَا	نَتَوْفَيْنَكَ	
	ب ل غ				و ف ي
مونبر وفات کروتا	نو بے شکه	ستا په ذمه دی	رسول	او خمونبر په ذمه دے	حساب اخستل

مِنْ أَطْرَافِهَا	نَنْقُصُهَا	الْأَرْضَ	نَأْتِي	أَنَا	يَرَوْا	أَوَّلَمْ
طرف	ن ق ص	أ رض	أت ی		رأ ي	
ددے د کنارو نه	مونبر لنڊوؤ دا	زمک ته	مونبر راروان یو	بے شکه مونبر	ھغوي اوکتل	آیا ولی نه

د قرآن نور

ديارلسم جز - درس 130 : سورة الرّعد - ايات 30-43

وَهُوَ	لِحُكْمِهِ	لَا مُعَقِّبَ	يَحْكُمُ	وَاللَّهُ
	ح ك م	ع ق ب	ح ك م	أَلْه
او هغه	حکم د هغه	نه شي خوک وروسته کولے	فيصله کوي	او الله تعالی
الْحِسَابٍ ﴿٤١﴾			سَرِيعٌ	
ح س ب			س رع	
حساب			ذر اخستو والا دے	

فِيلَهِ	مِنْ قَبْلِهِمْ	الَّذِينَ	مَكَرٌ	وَقَدْ
أَلْه	ق ب ل		م ك ر	
نو هم د الله دپاره دے	د هغوي نه مخکبن وو	هغه خلقو خوک چه	چال چلو ل وو	او بے شکه
وَسَيَعْلَمُ	نَفْسٍ	كُلُّ	تَكْسِبُ	يَعْلَمُ
ع ل م	ن ف س	ك ل ل	ك س ب	ج م ع
او دپر زربه معلومه شی	نفس	هر	گئی	هغه پوهیری
الَّدَارِ ﴿٤٢﴾	عْقَبَى		لِمَنْ	الْكُفَّارُ
دور	ع ق ب			ك ف ر
دکور (آخرت)	انجام		چه د چا دپاره دے	کافرانو ته

شَهِيدًا	بِاللَّهِ	كَفَى	قُلْ	مُرْسَلًا	لَسْتَ	كَفَرُوا	الَّذِينَ	وَيَقُولُ
ش ه د	أَلْه	ك ف ي	ق و ل	رس ل	ل ي س	ك ف ر		ق و ل
گواه	الله	ا کافی دے	اووایه!	رسول	نه ی ته	کفر کرے دے	هغه خلق چا چه	او وائی
الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾	عِلْمٌ	عندَهُ		وَمَنْ	وَيَئِنْكُمْ		بَيْنِي	
كت ب	ع ل م	ع ن د			ب ي ن			
دکتاب	علم	(ساتي) د خان سره	او هغه چه	او په مینځ کبن خما				